

СТАНОВИЩЕ

от проф. дфн Магдалена Костова- Панайотова,

член на научно жури в конкурс за заемане на академична длъжност ”професор”, 2.1. Филология (Литература на народите на Европа, Америка, Азия, Африка и Австралия – Западноевропейска литература),

обявен в ДВ, бр. 24 от 17.03.2023 г.

Обща оценка на кандидата

В конкурса за професор по 2.1 Филология (Литература на народите на Европа, Америка, Азия, Африка и Австралия – Западноевропейска литература) участва единствен кандидат – доц. д-р Калин Михайлов. Той се явява на него, представяйки убедителна като качество на научното изследване научна продукция: две книги (Християнската литература – между вписването и отграничаването“, УИ „Св. Кл. Охридски“, 2013 и „Християнство и литература. Фигури на неблагородното“, С. 2023) и 8 научни публикации по темата на конкурса.

Доц. д-р Калин Михайлов е завършил българска филология с втора специалност френски език в СУ “Св. Климент Охридски”. Работил е като асистент, старши асистент, главен асистент и редовен доцент по западноевропейска литература в периода от 2001 г. до понастоящем. През 2000 г. защитава докторат на тема “Към поетиката на френския роман между двете световни войни: модели на насието в романите на Франсоа Мориак и Жорж Бернанос”. Бил е лектор по български език в университета Саарланд, Германия, специализирал е в рамките на година в Пасау, Германия и в Университета на Фрибург, Швейцария. Бил е и на езиков стаж в Соази-сюр-Сен (Франция). Води задължителни лекционни курсове в специалностите славянска филология (антична и западноевропейска литература), балканистика (антична литература), българска филология, задочно обучение (антична и средновековна литература; западноевропейска литература) на ФСФ и специалността библиотечно-информационни науки на ФФ (западноевропейска литература), както и избираеми курсове в испанска и португалска филология на ФКНФ.

Участва в изследователски проекти като немско-българския проект с ръководител проф. Марти, *Die Dostojewski-Rezeption in Bulgarien in vergleichender deutsch-französischer Perspektive*, Член, DAAD, 2017-2019, в проект на Асоциация „Емпирей“ за организиране на публични дискусии „Християнско изкуство или християнство в изкуството“, 2019. Член на «Академичния кръг по сравнително литературознание».

Научните му публикации са основно в областта на история на литературата и на културата, християнството, сравнителното литературознание.

Оценявайки кандидатурата на доц. Калин Михайлов „по съвкупност“, е необходимо да се добави, че той е пишещ човек, който участва в публични дискусии, пише рецензии за книги, организатор е на антологии за съвременната християнска лирика и други проекти, автор е на стихосбирки, повест, есеистика.

Оценка на научните и практически резултати и приноси на представената за участие в конкурса творческа продукция.

Двете книги и представените в конкурса научни публикации, с които доц. д-р Калин Михайлов участва, могат да бъдат условно групирани в два кръга интереси (той ги подразделя на 5) – първият кръг е свързан с християнската литература, нейното място в „големия“ литературен свят, моделите на пораждаване, типове християнски творби и жанрове, християнският роман, разновидностите християнска лирика и др. с две думи с явлението съвременна християнска художествена литература с особеностите ѝ черти и начина и на функциониране.

Вторият кръг е свързан с измеренията на религията и религиозното в творчеството на класици на българската и не само българската литература (Михайловски, Йовков, Димитър Петканов, Кирил Христов, Дора Габе, Ян Твардовски, Достоевски, и др.), както и осмислянето и преодоляването на закъснялата или отложена рецепция на ключови писатели и „адекватното ... възприемане и тълкуване в настоящата българска социокултурна среда“ (Михайлов 2023:12).

Разбира се, това деление не е абсолютно, защото и в статията за Димитър Петканов напр. Михайлов се занимава със експериментаторството със сонета на българска почва, а анализът на творби на Кирил Христов и Дора Габе се опитва да очертае контурите на християнския лирически свят.

Първата част на монографията от 2023 година се фокусира основно върху романови творби или такива през призмата на романовия жанр, съотнесени към литературния канон. Втората част се насочва към автори, чрез които Михайлов проследява развитие на българската белетристика между двете световни войни по отношение на изследваната тема. При това акцентът е върху разказа, а не върху романа, доколкото писателите, които основно са обект на изследване са майстори именно в този жанр.

Навлизайки в темите, които разглежда, изследователят се стреми да обясни логиката на пораждане на своя текст, очертава панорама, в която проблясват десетки имена и произведения, за да отзвучат ситуациите на избор, за да очертае лицето (в книгата „ликът“) на литературния герой (Михайлов 2023: 224) и да се очертае вертикалното измерение на света, понятията за „вертикален реализъм“ и предаването на „(не)блгородството“. Във втората част на книгата Михайлов се опитва да прокара мост между световното наследство на разгледаните в първата част автори и българската литература от следосвобожденския период чрез вече заложените концепти за предаването на (неблагородството) и „вертикалния реализъм“, извеждайки понятието *homo verticalis* и назовавайки с него моралната личност във вертикализираното измерение на света. Подборът на писателите изследователят обосновава с вътрешен коректив, който осмисля избраните автори като „свидетели“на своето време. Анализът демонстрира прецизност и аналитизъм, темите, които разглежда Михайлов, наистина не са обект на често разглеждане и в този смисъл извеждаемто на три основни фигури, както той ги определя – „по линия на утопичното, хетеротопичното и дистопичното; на семейството и отношението към него; на хоризонталното и вертикалното в човешкото битие“ са ценен принос. Библиографиите към текстовете систематизират несъбран по подобен начин другаде материал.

Бележките, които мога да споделя, произтичат от факта, че изследователят се е опитал да осмисли един огромен по обем материал и на моменти читателят се загубва в криволиците на авторовите идеи. Освен това самото писане на Калин Михайлов е писане на творчески човек, който създава своя научен текст, както следва логиката на вътрешните си асоциативни вериги. И това не е чудно, защото темите, по които пише Михайлов, са теми, които го вълнуват през целия му и научен, и творчески път. Заключение на монографията обаче е концептуално и изключително важно.

Вторият момент се отнася до представените материали с название „Научни приноси на доц. д-р Калин Михайлов“. С пълното ми уважение към допълнителната творческа дейност на Калин Михайлов, не бих включила тук като „глава от книга“ различните предговори, писани към стихосбирки, нито пък да се обозначава като „научна статия“ рецензията за книга (напр. прекрасното изследване на колегата Камен Риков). Отдавам това на технически проблем в извеждането и подчертавам, че приложения пълен комплект документи безспорно е с желание да улесни журиращите и прави много добро впечатление.

Заключение.

В заключение държа да подчертая, че единственият кандидат в конкурса за академичната длъжност „професор“ по обявения конкурс е активен учен, с явни приоритети и научни резултати, има убедителна като качество на научното изследване и като обем научна продукция и открит научен и педагогически потенциал. В този смисъл убедено предлагам на научното жури да присъди научната длъжност „професор“ на доц. д-р Калин Михайлов.

Член на журито:.....

Проф. дфн Магдалена Костова-Панайотова

4 юли 2023